

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/70/2020
Identifikačné číslo spisu: 1014201421
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Mališová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1014201421.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Energetic Systems, s.r.o. (pôvodne označený ako DEALE, s.r.o.), Šamorínska 10, 821 06 Bratislava, IČO: 46 780 751, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Balážik, advokát, so sídlom Šamorínska 10, 821 06 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Daňového úradu Bratislava č. 9101505/5/174306/2014LatA zo dňa 16.01.2014 a rozhodnutia žalovaného č. 1100302/1/276124/2014/5131 zo dňa 13.06.2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/177/2014-137, 6S 29/2018 zo dňa 8. februára 2018, takto

rozhodol:

Kasačná sťažnosť sa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 6S/177/2014-137, 6S 29/2018 zo dňa 8. februára 2018 žalobu žalobcu podľa § 98 ods.1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol. Žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 133,30 eura žalobcovi.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil daňovú exekučnú výzvu, nemôže byť riešená otázka, či daňový subjekt je alebo nie je daňovým dlžníkom, resp. či výška uloženej povinnosti - zábezpeky na DPH je správna a zákonná, pretože táto otázka už bola právoplatne vyriešená v inom daňovom konaní a voči rozhodnutiam daňových orgánov vydaných v tejto veci žalobca podal žalobu o ich súdny prieskum. Z uvedeného dôvodu prijal záver, že preskúmané rozhodnutia sú iba procesnými úkonmi príslušného správcu dane, ktorými je daňový dlžník vyzvaný k dobrovoľnému zaplateniu uloženej peňažnej povinnosti. Ide o procesný úkon správcu dane pred zahájením daňového exekučného konania, ktorý má podnietiť daňového dlžníka k tomu, aby dobrovoľne a dodatočne zaplatil už vzniknutú a existujúcu splatnú

daňovú povinnosť (adresát výzvy je už v pozícii daňového dlžníka s presne určenou daňovou povinnosťou - zložením zábezpeky na DPH). Tento názor súdu korešponduje s názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v uznesení sp. zn. 2Sžf/17/2011 zo dňa 15.06.2011. Taktiež napadnuté rozhodnutie správcu dane o začatí daňového exekučného konania je len procesným rozhodnutím - oznámením o tom, že správca dane sa rozhodol začať takéto konanie, nakoľko zo strany daňového subjektu nedošlo k zaplateniu právoplatne uloženej daňovej povinnosti.

3. Krajský súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, resp. prvostupňové rozhodnutie správcu dane - exekučná daňová výzva a rozhodnutie (oznámenie) o začatí daňového exekučného konania nespadá do kategórie rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej správy v zmysle § 2 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 SSP, ktoré je možné preskúmať v správnom súdnictve a preto žalobu ako neprípustnú odmietol.

II.

4. Žalobca (sťažovateľ) podal proti uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť.

5. Vecne sťažovateľ argumentoval tým, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu. V čase vydania napadnutého uznesenia žalobca uvádzaný v tomto rozhodnutí nemal procesnú subjektivitu a ani právnu, nakoľko spoločnosť DEALE, s.r.o. so sídlom na Šamorínskej ulici č.10 v Bratislave, IČO: 46876839 bola ku dňu 16.12.2017 zrušená bez likvidácie. Ďalej namietal, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Postup správneho súdu považoval za nesprávny a nepreskúmateľný. Taktiež namietal, že správny súd rozhodol odlišne od ustálenej rozhodovacej praxe. Sťažovateľ uviedol, že Krajský súd v Bratislave, ako aj Najvyšší súd SR vo svojich konaniach č. k.1S/256/2013-97, sp. zn. 3Sžf/9/2015, č.k. 2S/254/2013-109, sp. zn. 1Sžf/77/2015, č.k. 2S/18/2014-126, č.k. 5S/256/2013-149, sp. zn. 8Sžf/53/2015, sp. zn. 6Sžf/35/2015 o identických rozhodnutiach Daňového úradu a žalovaného dospeli k záveru, že predmetné rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, alebo pre nedostatok dôvodov, príslušné súdy ich teda zrušili.

6. Navrhol, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

7. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 04.11.2019 tak, že nesúhlasil s právnym názorom žalobcu vyjadrenom v kasačnej sťažnosti a stotožnil sa s právnym názorom správneho súdu. Uviedol, že žalovaný konal tak, ako mu ukladal zákon, a preto nemohol porušiť základné zásady daňového konania, ako aj práva žalobcu, ak tento nesplnil povinnosť uloženú zákonom.

8. Navrhol, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

III.

9. Prejednávaná vec bola dňa 01.12.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky - ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie - podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 10S - sp. zn.: 10Sžfk/70/2020. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

10. Skôr ako kasačný súd pristúpil k vecnému preskúmaniu podanej sťažnosti, verifikoval, či bola kasačná sťažnosť podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť prípustná je (§ 439 SSP), či bola kasačná sťažnosť podaná oprávnenou osobou (§ 442 SSP) a či bola podaná včas (§ 443 SSP). Výlučne za podmienky, že by boli splnené tieto predpoklady, pristúpil by kasačný súd k overeniu formálnych atribútov kasačného konania (náležitosti kasačnej sťažnosti, splnenie podmienky obligatorného právneho zastúpenia a pod.) a následne k meritórnemu prieskumu opodstatnenosti dôvodov kasačnej sťažnosti.

11. Kasačný súd v rámci tohto predbežného prieskumu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť bola podaná proti rozhodnutiu, pri ktorom kasačná sťažnosť prípustná je, oprávnenou osobou, avšak nebola splnená podmienka včasnosti podania kasačnej sťažnosti.

12. Podľa § 443 ods. 2 písm. a/ SSP, lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2.

13. Podľa § 145 ods. 2 písm. a/ rozsudok krajského súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku, ak sa rozhodlo o správnej žalobe, ak žalovaným orgánom verejnej správy je správca dane alebo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom voči rozhodnutiu alebo opatreniu správcu dane.

14. Podľa § 69 ods. 1 SSP, lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

15. Podľa § 69 ods. 3 SSP, do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

16. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

17. Podľa § 69 ods. 6 SSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

18. Podľa § 443 ods. 5 SSP, zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

19. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že uznesenie krajského súdu č.k. 6S/177/2014-137, 6S 29/2018 zo dňa 8. februára 2018 bolo sťažovateľovi (právneho predchodcovi) doručené do vlastných rúk dňa 1. marca 2018.

20. Z ustanovenia § 443 ods. 2 písm. a/ SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. a/ SSP vyplýva, že lehota na podanie kasačnej sťažnosti je v súdnej veci 30 dní, pričom takto, t.j. správne, bol kasačný sťažovateľ poučený aj v písomnom vyhotovení uznesenia, proti ktorému kasačnú sťažnosť podal (k tomu pozri časť „Poučenie“ uznesenia krajského súdu).

21. Podľa § 69 ods. 3 SSP sa do lehoty určenej podľa dní nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené dňa 01.03.2018, a preto prvým dňom 30-dňovej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti bol deň 02.03.2018. Posledným dňom lehoty bol potom deň 31.03.2018. Vzhľadom na skutočnosť, že deň 31.03.2018 bola sobota - § 69 ods. 5 SSP, deň 02.04.2018 (veľkonočný pondelok - deň pracovného pokoja) lehota na podanie kasačnej sťažnosti uplynula najbližším pracovným dňom, a to dňom 03.04.2018 (utorok) § 69 ods. 6 SSP.

22. Kasačná sťažnosť proti predmetnému uzneseniu bola krajskému súdu doručená v elektronickej forme dňa 04.04.2018 (č.l. 147), teda oneskorene.

23. Najvyšší správny súd s poukazom na § 459 písm. a/ SSP kasačnú sťažnosť žalobcu ako neprípustnú odmietol, pretože bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie podľa § 443 ods. 5 SSP nemožno odpustiť.

24. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd k meritórnemu prieskumu rozhodnutia nemohol pristúpiť.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd analogicky v zmysle § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.